

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 008800 14 K
Bihać, 22.05.2014. godine

Pravosnažno 07.07.2014. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednika vijeća, te Milice Reljić i Bahre Čoralić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amira Kudića, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženih Bajić Predraga i Babić Siniše, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Bihać broj T01 0 KTRZ 0003618 97 od 12.07.2013. godine, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivice T01 0 KTRZ 0003618 97 od 08.05.2014. godine i rasprave za izricanje krivično-pravne sankcije, u prisustvu kantonalnog tužioca Jasmina Mesića, optuženog Bajić Predraga i njegovog branioca Pantić Nebojše advokata iz Banja Luke i optuženog Babić Siniše i njegovog branioca Ljubojević Milenka advokata iz Banja Luke, donio je i javno objavio dana 23.05.2014. godine, slijedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI:

1. BAJIĆ PREDRAG zv. „Gagi“ i „Paraga“, sin P. i majke M. djevojački M., rođen 21.08.1969. godine u D., JMB .., po narodnosti ..., državljanin ..., nastanjen u mjestu K., opština G., po zanimanju vozač, pismen, sa završenom osnovnom školom, oženjen, otac dvoje djece, vojsku služio u B. T., vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO G., lošeg imovnog stanja, do sada osuđivan..., nalazi se u pritvoru u KPZ poluotvorenog tipa Bihać po rješenju Kantonalnog suda Bihać broj 01 0 K 007438 13 Kpp 4 od dana 22.02.2013. godine a po kom rješenju pritvor teče od 21.02.2013. godine od 12:10 sati kada je isti i lišen slobode,

2. BABIĆ SINIŠA sin N. i majke J. djevojački Š., rođen 20.07.1971. godine u K., JMB ..., po narodnosti ..., državljanin ..., nastanjen u ul. ..., opština G., po zanimanju građevinski radnik, pismen, sa završenom osnovnom školom, oženjen, otac troje djece, vojsku služio u B., vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO G., lošeg imovnog stanja, do sada neosuđivan, nalazi se u pritvoru u KPZ poluotvorenog tipa Bihać po rješenju Kantonalnog suda Bihać broj 01 0 K 007438 13 Kpp 6 od dana 25.02.2013. godine a po kom rješenju pritvor teče od 25.02.2013. godine od 15:20 sati kada je isti i lišen slobode,

K R I V I S U

Što su:

Za vrijeme rata u BiH, u drugoj polovini 1992. godine i u drugoj polovini mjeseca januara 1993. godine, u vrijeme oružanog sukoba između Armije RBiH i vojske Republike Srpske, u svojstvu pripadnika vojske Republike Srpske postupali suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, tako što su:

I/ optuženi Bajić Predrag

a) zajedno sa Lukić Milanom pripadnikom vojske Republike Srpske, dana 27.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu P. H., općina K., obučeni u vojne uniforme i naoružani automatskim puškama, sa još dvojicom naoružanih vojnika, vodeći na silu sa sobom K. I. zv. B., došli do kuće N. F. te istog natjerali da traži od N. F. da otvori ulazna vrata od kuće, što je ona i učinila, a kad je K. I. ušao u kuću, tražio je novac, govoreći da će ga ubiti ako im ne da novac, te kada se isti vratio do osumnjičenih s novcem prikupljenim od ukućana i kada isti nisu bili zadovoljni sa sumom dobivenog novca, u kuću je ušao Bajić Predrag, ispucavši metak iz puške u unutrašnjost kuće, tražeći novac i zlato, pa kada je vidio u sobi K. Đ., ušao u istu, te ga fizički zlostavljao, udarajući ga sa cijevi od puške i gurajući cijev iste u njegova usta, a zatim izvadio nož i stavljao mu pod vrat, prijeteci da će ga zaklati, vrijeđajući ga, govoreći da će ga ubiti “šta radi džukela od 20 godina u kući, dok drugi ratuju...da ovakvi kao on ubijaju...da će sve Balije i Turke protjerati”, da bi zatim u sobu ušao Lukić Milan i došao do drugog kauča na kojem je sjedio N. M., te istog počeo da udara šakama, nogama i puškom po svim dijelovima tijela, a zatim istom stavljao cijev puške u usta, a zatim došao do K. Đ. te ga sa čizmom na nozi udario u predio brade, da bi, nakon što je jedan od dvojice vojnika koji su čuvali K. I. u kući rekao da puste Đ. i M. i da će ubiti I., osumnjičeni Bajić Predrag i Lukić Milan napustili su kuću, vodeći sa sobom K. I. u pravcu kuće D. R.,

b) zajedno sa Vrtunić Mladenkom pripadnikom Vojske Republike Srpske, Dana 21.11.1992. godine, oko 23,00 sata, u naselju M. R., općina K., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama, pištoljem i nožem, zajedno sa B. Ž. pripadnikom vojske RS-a, (nedostupan državnim organima), razbijanjem staklene pregrade na ulaznom stepeništu, ušli u kuću Š. A., koji je te prilike u kući bio skupa sa svojom suprugom F. rođenom 1946. godine i njenom majkom K. F. rođenom 1917. godine, te psujući im, fizički zlostavljali Š. A. tukući ga rukama i nogama te ubadali i rezali nožem, kojom prilikom je A. zadobio povrede glave u vidu reznih rana, povrede lijeve podlaktice i lijeve nadkoljenice, tražeći da im daju novac, a kada im je Š. A. dao novac koji je imao kod sebe, isti nisu bili zadovoljni te su tražili još novca, pa kada im je A. rekao da ima nešto novca zakopanog u bašti pored kuće, Bajić Predrag i B. Ž. izveli su A. iz kuće, dok je Vrtunić Mladenko ostao u kući zajedno sa Š. F. i njenom majkom K. F., nakon čega je A. iskopao i predao 5.500 DM Bajić Predragu, a kada su Bajić Predrag i B. Ž. došli do ulaznih vrata pod sijalicu da broje novac, A. je uspio da pobjegne, da bi jedan od osumnjičenih, u namjeri da liše života Š. F., iz neposredne blizine, iz vatrenog oružja ispucao jedan metak u predjelu glave, nanijevši joj tom prilikom povrede u vidu mnogobrojnih povreda lica, svoda i baze lubanje sa više ulomaka od kojih je preminula na licu mjesta, da bi zatim, također jedan od osumnjičenih, u namjeri da liše života K. F., upotrebom noža (klanjem) nanijeli povrede na vratu u vidu presijecanja grkljana i jednjaka te velikih krvnih sudova, od kojih povreda je preminula na licu mjesta,

c) zajedno sa Bajić Nenadom pripadnikom Vojske Republike Srpske, u drugoj polovini januara 1993. godine, u naselju R., općina K., u jednoj napuštenoj bošnjačkoj kući, u večernjim satima, naoružani automatskim puškama, osumnjičeni ušli u kuću gdje je živjela H. E. sa svojim djetetom H. H., rođenim ... godine, da bi potom osumnjičeni Bajić Predrag i Bajić Nenad fizički zlostavljali E., udarajući je šakama i puškama po svim dijelovima tijela, trgajući odjeću sa iste, gdje su obojica istu natjerali na spolni odnos da bi zatim po njenom tijelu gasili cigarete i urinirali, a što su i ponovili par dana kasnije, kada su na njeno malodobno dijete prosuli vrelu čorbu od koje je dijete zadobilo teške opekotine, da bi nakon izvjesnog vremena, kada je E. promijenila smještaj i smjestila se u kuću, u K., u ul. ..., osumnjičeni Bajić Predrag dolazio sa još jednim licem i istu odvodio od kuće, tjerajući je da se skida gola pred nepoznatim muškarcima i natjeravao na spolni odnos,

II/ optuženi Bajić Predrag i Babić Siniša,

d) zajedno sa Lukić Milanom i Bajić Nenadom pripadnicima vojske Republike Srpske, dana 27.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu P. H., općina K., obučeni u vojne uniforme i naoružani automatskim puškama, vodeći na silu sa sobom K. I. zv. B., došli do kuće D. R. te istog natjerali da zove vlasnika kuće da otvori vrata, a nakon što je R. supruga M. otvorila vrata, Bajić Predrag i jedan od osumnjičenih skupa sa K. I. ušli su u kuću, kojom prilikom su jedan osumnjičeni i K. I. ostali na stepeništu, dvojica ostala pred kućom, dok je Bajić Predrag ušao u jednu od prostorija te od prisutnih tražio novac, pucajući u unutrašnjosti prostorije, a zatim, pod prijetnjom oružja iz kuće poveo D. I. i T. N. koji su se te prilike nalazili u kući, a kada je D. I. i T. N. doveo do ulaznih vrata kuće, osumnjičeni Bajić Predrag, Lukić Milan, Bajić Nenad i Babić Siniša su od D. I. tražili novac, udarajući ga nogama, rukama i kundacima puške, te kada je D. I. rekao da nema novca i pokazao potvrdu policije da je ispitan i da se može slobodno kretati, Bajić Predrag je, u namjeri da liše života D. I. i T. N., iz automatske puške ispucao više metaka u pravcu istih, kojom prilikom je D. I. zadobio strelne rane tijela od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, dok je T. N. ostao neozlijeđen jer se isti nalazio iza D. I. koji je pogođen pao na njega, dok su ostala trojica osumnjičenih, držeći u rukama automatske puške stajali pred vratima, a potom u namjeri da liše života K. I., jedan od osumnjičenih iz automatske puške ispucao rafal u istog, koji je pogođen pao na zemlju u blizini ulaznih vrata u dvorištu ispred kuće, zadobivši tom prilikom višestruke strelne rane karlice, desne nadlaktice i podlaktice sa unutrašnjim i vanjskim iskrvarenjem, od kojih povreda je preminuo na licu mjesta,

e) zajedno sa Bajić Nenadom pripadnikom vojske Republike Srpske, dana 29.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem, došli pred kuću I. Š., u kojoj su se nalazili njegova supruga I. Đ. sa sinovima K. i Đ. i kćerkom S., kojom prilikom je Babić Siniša ostao ispred kuće dok su Bajić Predrag i Bajić Nenad, predstavljajući se kao vojna policija tražili od ukućana da otvore vrata, a nakon što je K. otvorio vrata, isti su ušli u kuću te odmah počeli nogama tući K. a, da bi potom Bajić Predrag stavio pištolj na glavu I. Đ. prijeteci da će ubiti nju i njene sinove ukoliko ne daju novac, nakon čega im je Đ. dala novac koji je imala kod sebe, a obzirom da isti nisu bili zadovoljni dobivenim iznosom, Bajić Predrag je tražio video rekorder i vreću brašna da bi Đ. iz straha za svoj život i život ukućana ponudio da uzmu i motornu pilu za drva govoreći im da ista vrijedi oko 1.000,00 DM, što su i uzeli da bi se potom sva trojica noseći navedene stvari udaljili od kuće u pravcu centra sela H.,

f) zajedno sa Bajić Nenadom pripadnikom vojske Republike Srpske, dana 29.07.1992. godine, u večernjim satima, nakon što su se udaljili od kuće I. Š., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem došli do kuće Ć. V., u mjestu H., općina K., od kojeg su, pod prijetnjom da će baciti bombu na kuću, tražili da otvori vrata, što je ovaj i učinio, da bi ga odmah počeli tući i tražiti novac koji je dobio prodajom stoke, a kada im je V. dao novac i četiri zlatna prstena, isti su nezadovoljni dobivenom sumom novca počeli ponovo tući V. nogama i rukama po svim dijelovima tijela uvodeći ga u kuću i tjerajući ga da im da više novca, a nakon što im je dao još novca, jedan od osumnjičenih iz kuće je iznio video rekorder kojeg je dao V. da ga nosi i da ide skupa sa njima uz prijetnju oružjem,

g) zajedno sa Bajić Nenadom pripadnikom vojske Republike Srpske, dana 29.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem, nakon što su sa sobom povelu Ć. V., došli ispred kuće P. R., sa kojim je Bajić Predrag od ranije imao sukob, koja se nalazi u blizini kuće Ć. V., kojom prilikom je jedan od osumnjičenih ostao da čuva V. na putu, dok su druga dvojica provaljivanjem ulaznih vrata ušla u kuću P. R. iz koje su na silu izveli istog, tjerajući ga da bez obuče ide sa njima pri tom ga udarajući nogama i puškama, da bi potom, pod prijetnjom oružja, skupa sa sobom povelu P. R. i Ć. V. niz cestu u pravcu K., a kada su stigli do kuće P. H. koja se nalazi na izlazu iz mjesta H., općina K., osumnjičeni su natjerali P. R. da zove H. suprugu S. da im otvori vrata, pa kada je S. otvorila vrata u kuću su ušli Bajić Predrag i Babić Siniša, dok je Bajić Nenad ostao ispred kuće, da bi potom Bajić Predrag i Babić Siniša u unutrašnjosti kuće fizički zlostavljali S. stavljajući joj nož pod vrat, čupajući je za kosu, prijeteći sa puškama ostalim ukućanima da će ih ubiti ukoliko ne dobiju novac, a kada im je S. dala novac koji je imala kod sebe, prisilili su njenog sina P. F. da iz kuće ponese video rekorder sa sobom i da krene sa njima, da bi nakon kraćeg vremena pustili P. F. i Ć. V. da se vrate svojim kućama a oni nastavili dalje kretanje skupa sa P. R. u pravcu K., da bi, došavši do obale rijeke S., u namjeri da liše života P. R., jedan od osumnjičenih u istog ispucao više metaka kojom prilikom je P. R. zadobio povrede u vidu prostrelne rane glave i prostrelnu ranu zdjelice od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, a zatim njegovo tijelo bacili u rijeku S., gdje je i ponađeno,

h) zajedno sa Bajić Nenadom pripadnikom vojske Republike Srpske, dana 23.12.1992. godine, u večernjim satima, u selu V., općina K., naoružani automatskim puškama, došli do kuće Z. A., gdje su provaljivanjem vrata, ušli u kuću, da bi potom pod prijetnjom oružja istjerali iz kuće K. G. i H. E. od kojih su, psujući im i tukući ih nogama, tražili novac, a kada isti nisu dobili, povelu ih do kuće Z. S., u kojoj su se nalazili Z. Z. sa djecom i Z. A., te lupajući na ulazna vrata tražili da Z. otvori što je ona i učinila a nakon što su ušli u unutrašnjost kuće, psujući prisutnima balijsku majku od istih tražili novac, a kada isti nisu dobili, Bajić Predrag uzeo je iz krila Z. Z. njenu trogodišnju kćerku Z., stavio joj nož pod vrat te zaprijetio da će je zaklati ako ne daju novac i zlato, da bi potom, Z. E. u namjeri da spasi sestru predložila osumnjičenima da ona ode do strica Z. H. pozajmiti novac, nakon čega su osumnjičeni zajedno sa Z. E. otišli do kuće Z. H. u kojoj se te prilike nalazio njen stric Z. H. sa njegovom suprugom Š., D. R. i njegovom suprugom V., Č. Z. i Z. J., a kada su u kuću ušli provaljivanjem vrata, Bajić Predrag udario je nogom Z. H. u predio grudi tražeći novac, a kada mu je H. dao novčanik, Bajić Predrag, nezadovoljan iznosom koji je pronašao u novčaniku, okrenuo se prema D. R. uperivši u istog pušku te tražio novac, a kako R. nije imao novca, Bajić Predrag je u namjeri da ga liše života ispalio jedan metak iz puške u D. R. nanijevši mu tom prilikom povredu slabinskog dijela kičme od koje povrede je isti preminuo na licu mjesta, da bi zatim Bajić Predrag izveo iz kuće Z. H. i njegovu suprugu Š., fizički ih zlostavljajući pred ulazom u kuću, te u namjeri da liše života Z. H., u istog ispalio više metaka iz puške nanijevši mu tom

prilikom povrede grudnog koša, od kojih povreda je H. ubrzo preminuo, za koje vrijeme su Bajić Nenad i Babić Siniša naoružani automatskim puškama stajali ispred kuće,

i) zajedno sa Dragić Slobodanom pripadnikom vojske Republike Srpske krajem mjeseca decembra 1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., naoružani automatskim puškama i noževima, došli do kuće P. L. rođenog 1934. godine, te predstavivši se kao njegov komšija K. D., jedan od osumnjičenih pozvao L. da otvori vrata a nakon što je L. otvorio vrata, ušli u kuću, te tražili od istog da im da novac, pri tome fizički zlostavljajući L. i njegovu suprugu R., udarajući ih nogama, rukama i puškama, a sa R. trgali odjeću, pa kada nisu dobili novac, osumnjičeni su nastavili udarati L. i R. pri čemu je Bajić Predrag nožem ubadao L. u predjelu glave, te rezao ga po rukama, nanijevši mu tom prilikom povrede u vidu reznih rana u predjelu glave i desne ruke, a od ostalih udaraca nagnječno-razdernu ranu tjemena, usljed čega je L. trpio velike bolove, da bi potom R. naredili da se obuče te pod prijetnjom oružja odvede do kuće P. A., što je ona iz straha i učinila,

j) zajedno sa Dragić Slobodanom pripadnikom vojske Republike Srpske krajem mjeseca decembra 1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., naoružani automatskim puškama i noževima, vodeći sa sobom P. R., došli do kuće P. A., a zatim natjerali R. da zove A. da otvori vrata, a nakon što je A. otvorio ulazna vrata, osumnjičeni su ušli u kuću gdje su P. A. udarali rukama i nogama, tražeći od A. i lica koja su te večeri bila u kući da im daju pare i zlato, prijeteći im da će od njih napraviti „burek“ ukoliko u kratkom roku ne prikupe određeni iznos novca, da bi potom Bajić Predrag na silu, odveo malodobnu P. A., rođenu ... godine u drugu sobu te upotrebom fizičke snage, trgajući sa iste odjeću, oborio je na krevet te natjerao na spolni odnos, nakon čega je u sobu ušao Dragić Slobodan te također natjerao A. na spolni odnos u prisustvu Bajić Predraga, a za koje vrijeme je u unutrašnjosti kuće naoružan automatskom puškom stajao Babić Siniša,

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, Bajić Predrag zajedno sa drugima izvršio ubistva 7/sedam/ civila, nečovječno postupao prema većem broju civila te silovao 2/ dvije/ osobe ženskog spola a Babić Siniša zajedno sa drugima izvršio ubistva 5 /pet /civila, nečovječno postupao prema većem broju civila te silovao 1/ jednu/ osobu ženskog spola.

Čime je optuženi Bajić Predrag po tačkama a, b, c, d, e, f, g, h, i, i j izreke presude a optuženi Babić Siniša pod tačkama d, e, f, g, h, i, i j izreke presude, kao saizvršioци izvršili krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 41. preuzetog KZ SFRJ,

O S U Ā U J U

Optuženi BAJIĆ PREDRAG na kaznu zatvora u trajanju od 13 /trinaest/ godina.

Optuženi BABIĆ SINIŠA na kaznu zatvora u trajanju od 7 /sedam/ godina.

Temeljem člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečene kazne zatvora optuženim se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, i to optuženom Bajić Predragu počev od 21.02.2013. godine a optuženom Babić Siniši počev od 25.02.2013. godine.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi se oslobađaju plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret ovoga suda.

Temeljem člana 212 stav 3 ZKP F BiH, porodice ubijenih D. I., K. I., P. R., Š. F., K. F., D. R. i Z. H., te oštećeni K. Đ., N. F., N. M., T. N., I. Š., I. Đ., I. K., I. Đ., I. S., Č. V., P. H., P. S., P. F., Š. A., K. G., H. E., Z. Z., Z. A., Z. Š., P. L., P. R. i P. A. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihac je pod brojem T01 0 KTRZ 0003618 97 od 12.07.2013 godine podiglo optužnicu protiv Bajić Predraga, Bajić Nenada, Babić Siniše, Vrtunić Mladenka, Dragić Slobodana i Lukić Milana stavljajući im na teret izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. prezetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda broj 01 0 K 007438 13 Kps od 15.07.2013. godine a optuženi su se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnili da nisu krivi.

U toku postupka u predmetu ovog suda broj 01 0 K 00 7438 13 K zaprimljeni su Sporazumi o priznanju krivnje broj T01 0 KTRZ 0003618 97 kojeg su dana 08.05.2014 godine zaključili kantonalni tužilac Mesić Jasmin i optuženi Bajić Predrag sa svojim braniocem Pantić Nebojšom, advokatom iz Banja Luke i optuženi Babić Siniša sa svojim braniocem Ljubojević Milenom, advokatom iz Banja Luke.

S obzirom na tu činjenicu a radi razmatranja navedenih Sporazuma krivični postupak u odnosu na optužene Bajić Predraga i Babić Sinišu je razdvojen.

Prema navedenim Sporazumima optuženi Bajić Predrag i Babić Siniša priznali su da su na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u dispozitivu optužnice, počinili krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. prezetog KZ SFRJ. Tim sporazumima stranke i branioci su se sporazumjeli da se optuženom Bajić Predragu za navedeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u rasponu od 12 /dvanaest/ do 13 /trinaest/ godina, a optuženom Babić Siniši kazna zatvora u rasponu od 6 /šest/ do 7 /sedam/ godina. Optuženi su se također obavezali da će saradivati sa organima krivičnog gonjenja u BiH te svjedočiti o događajima i licima koji su im poznati vezano za krivična djela ratnih zločina izvršenih na području općine K. za vrijeme rata u BiH te da će lično dati izjavu kojom će izraziti pokajanje za njihovo učešće u izvršenju krivičnog djela koje su priznali.

Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje sud je utvrdio da su optuženi sporazum zaključili dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da su upoznati sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko-pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumiju da se prihvatanjem sporazuma odriču prava na suđenje, da neće moći uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju koja će im se izreći ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenim data mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu te da je predložena krivično-pravna sankcija u skladu sa krivičnim zakonom.

Nakon predočavanja dokaza od strane tužioca a prije njihovog ulaganja u spis i razmatranja od strane vijeća tužilac je modificirao dispozitiv optužnice u djelu koji se odnosi na povredu Međunarodnog prava tako da je u dispozitivu umjesto člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4.

stav 1. i 2. tačka a) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunaradnih oružanih sukoba, stavio; postupali suprotno odredbi člana 3. stav 1 tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, na koju izmjenu odbrana optuženih nije prigovarala.

Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje, dokazima priloženim od strane tužioca izvan svake razumne sumnje je utvrđeno da su se u radnjama optuženih na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude, kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla sva bitna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, za koje su optuženi oglašeni krivim.

Krivica optuženih utvrđena je na osnovu njihovih izjava u kojim su u potpunosti priznali sve radnje izvršenja krivičnog djela koje im se stavlja na teret i naveli da su djelo počinili kao vrlo mlade osobe, da se kaju za izvršenje krivičnog djela, da se javno izvinjavaju svim oštećenim te da prihvataju kaznu u rasponu koja je predložena sporazumom.

Pored priznanja, krivica optuženih utvrđena je i dokazima koji su priloženi uz podignutu optužnicu iz kojih proizilazi da su optuženi počinili krivično-pravne radnje koje su im stavljene na teret a što su potvrdili brojni svjedoci koji su saslušani u toku istrage s tim da su pojedini svjedoci neposredni očevici događaja a pojedini su svjedoci i lično poznavali optužene te su prepoznali optužene kao izvršioce inkriminisanog krivičnog djela, dok pojedini svjedoci optužene nisu poznavali, ali su događaj u kojem su bili očevici, u svojim iskazima opisali gotovo na identičan način kao svjedoci događaja koji su optužene poznavali. Iz sadržaja zapisnika i fotodokumentacije o prepoznavanju lica proizilazi da su očevici događaja između više fotografija različitih lica muškog spola prepoznali optužene kao počinioce radnji koje su navedene u optužnici, a koje se stavljaju optuženima na teret kao učinjenje inkriminisanog krivičnog djela za koje se terete, s tim što su svjedoci prije izvršenog prepoznavanja opisali optužene, njihovu tjelesnu građu i obilježja i način na koji su bili obučeni u trenutku učinjenja pojedinih krivičnih djela, pa su tako svjedokinja I. Đ., kao počinioce prepoznala optuženog Bajić Predraga i Babić Sinišu, svjedok I. K. je također kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznao Bajić Predraga i Babić Sinišu, svjedok Ć. V. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznao Babić Sinišu i Bajić Predraga, svjedokinja P. S. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Babić Sinišu, svjedok Š. A. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznao Bajić Predraga, svjedokinja Z. Z. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Bajić Predraga, svjedokinja K. G. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Babić Sinišu i Bajić Predraga, svjedokinja D. V. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Bajić Predraga, svjedok P. L. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznao Babić Sinišu i Bajić Predraga, svjedokinja M. rođena P. A. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Bajić Predraga i Babić Sinišu, svjedokinja H. E. je kao počinioce inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Bajić Predraga i Babić Sinišu.

Krivica optuženih utvrđena je također i na osnovu brojnih materijalnih dokaza koje je tužilac priložio uz podignutu optužnicu a posebno sadržaja zapisnika o ekshumaciji ubijenih lica, obdukciji posmrtnih ostataka ekshumiranih lica, te provedenim medicinskim vještačenjem o uzrocima smrti ubijenih lica, fotodokumentacije o identifikaciji tjelesnih ozljeda oštećenih lica, te sadržaja nalaza o saslušanju vještaka medicinske struke i sadržaja nalaza vještaka o uzrocima smrti i nastalim ozljedama kod oštećenih lica te iz sadržaja izvoda iz matične knjige umrlih za oštećene koji su ubijeni učinjenjem krivičnog djela, uvjerenja Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Općine G. na ime Bajić Predrag broj 07-835-1-

100/13 od 19.03.2013. godine, uvjerenje Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Općine G. na ime Babić Siniša broj 07-835-1-101/13 od 19.03.2013. godine iz kojih se vidi da su optuženi u kritično vrijeme bili pripadnici vojske Republike Srpske kao i Odluke o proglašenju ratnog stanja i Odluke o ukidanju ratnog stanja iz kojih je utvrđeno da se krivično pravni događaj desio u vrijeme rata. Na osnovu svih ovih dokaza koji su za sud bili pouzdani i uvjerljivi vijeće je izvelo zaključak o postojanju dovoljno dokaza o krivnji optuženih za učinjeno krivično djelo.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog sporazuma o priznanju krivnje vijeće ovoga suda utvrdilo da su optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane, dobrovoljno priznali krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje su optuženi, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženih te da je oštećenim pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP F BiH prihvatilo sporazume o priznanju krivnje te optuženog Bajić Predraga oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od 13 /trinaest/ godina a optuženog Babić Sinišu oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od 7 /sedam/ godina.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti predviđene odredbom člana 41. preuzetog KZ SFRJ, imajući pritom u vidu svrhu kažnjavanja kao i kazne zatvora koje su predložene u zaključenom sporazumu. Od olakšavajućih okolnosti sud je za obojicu optuženih uzeo u obzir njihove lične i porodične prilike, da su oženjeni, da je Bajić Predrag otac dvoje a Babić Siniša troje djece, da su slabog imovnog stanja kao i protek vremena obzirom da je od izvršenja krivičnog djela proteklo više od 20 /dvadeset/ godina. Sud je posebno cjenio da su optuženi zaključivanjem sporazuma o priznanju krivnje priznali radnje izvršenja i krivično djelo koje im se stavlja na teret, da su izrazili duboko kajanje te da su na taj način u velikoj mjeri doprinjeli bržem i efikasnijem okončanju ovog krivičnog postupka. Od otežavajućih okolnosti sud je za obojicu optuženih uzeo u obzir način izvršenja krivičnog djela, njihovu drskost, upornost, bezobzirnost i teške posljedice koje su tom prilikom nastupile između kojih je došlo do ubistva sedam /7/ osoba i silovanja dvije osobe ženskog spola od kojih je jedna bila maloljetna dok su ostali oštećeni teško fizički i psihički zlostavljani.

Temeljem člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečene kazne zatvora optuženim je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženom Bajić Predragu počev od 21.02.2013. godine a optuženom Babić Siniši počev od 25.02.2013. godine.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi su oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka iz razloga što su slabog imovnog stanja pa bi njihovim obavezivanjem na plaćanje postupka krivičnog postupka bila dovedena u pitanje ne samo njihova već i egzistencija članova porodica koje su oni dužni da izdržavaju.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP F BiH porodice ubijenih D. I., K. I., P. R., Š. F., K. F., D. R. i Z. H., te oštećeni N. F., N. M., T. N., I. Š., I. Đ., I. K., I. Đ., I. S., Č. V., P. H., P. S., P. F., Š. A., K. G., H. E., Z. Z., Z. A., Z. Š., P. L., P. R. i P. A. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevima upućeni su na parnični postupak. Obzirom da podaci krivičnog postupka nisu pružali pouzdan osnov za presuđenje odštetnih zahtjeva.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda.

Žalba nije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično-pravnoj sankciji (član 246 stav 6 tačka c) ZKP F BiH

Zapisničar:
Amir Kudić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović